

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 3 päivänä heinäkuuta 2017

478/2017

Laki

liikenteessä käytettävien vaihtoehtoisten polttoaineiden jakelusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on varmistaa, että vaihtoehtoisten polttoaineiden julkiset lataus- ja tankkauspisteet ovat yhteisten teknisten eritelmien mukaisia ja että käyttäjille annetaan riittävät tiedot vaihtoehtoista polttoaineista ja niiden jakelusta.

Lailla pannaan osaltaan täytäntöön vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, jäljempänä *jakeluinfradirektiivi*.

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:

- 1) 3 §:n 3 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten polttoaineiden julkisiin lataus- ja tankkauspisteisiin;
- 2) meri- ja sisävesialusten maasähkön syöttöön ja maakaasun tankkauspisteisiin;
- 3) moottoriajoneuvoihin ja niiden ohjekirjoihin sekä vaihtoehtoista polttoaineista annettuihin tietoihin;
- 4) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY 2 artiklan i alakohdassa määritellyistä biopolttoaineista käyttäjille annettaviin tietoihin, hintojen esittämiseen ja tankkauspisteen maantieteellisen sijainnin ilmoittamiseen.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *latauspisteellä* paikkaa, jossa voidaan ladata yksi sähkökäyttöinen ajoneuvo kerrallaan tai vaihtaa yhden sähkökäyttöisen ajoneuvon akku kerrallaan;
- 2) *toiminnanharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa vaihtoehtoisten polttoaineiden lataus- tai tankkauspalvelua käyttäjille ja kuluttajille;
- 3) *vaihtoehtoisella polttoaineella* seuraavia polttoaineita tai voimanlähteitä, joilla korvataan ainakin osittain fossiilisen öljyn käyttö liikenteen energianlähteenä ja joilla on mahdollista parantaa liikenteen ympäristösuorituskykyä:

- a) sähkö;
 - b) vety;
 - c) 2 §:n 4 kohdassa tarkoitetut biopolttoaineet;
 - d) synteettiset ja parafiiniset polttoaineet;
 - e) maakaasu, mukaan lukien biometaanin, kaasumaisessa ja nesteytetyssä muodossa;
 - f) nestekaasu;
- 4) *tankkauspisteellä* vaihtoehtoisen polttoaineen syöttämiseen tarkoitettua kiinteää tai liikkuvaa jakelulaitetta;
- 5) *julkisella lataus- tai tankkauspisteellä* vaihtoehtoisen polttoaineen jakeluun tarkoitettua lataus- tai tankkauspistettä, johon kaikilla käyttäjillä on pääsy, jos sitä tarjotaan kaupallisesti, kaupallisen toiminnan yhteydessä tai jos toiminnan harjoittaja on määritellyt sen julkiseksi lataus- ja tankkauspisteeksi;
- 6) *älykkäällä latauksella* latausjärjestelmää, joka sisältää tietoliikenneyhteyden ajoneuvon ja latauslaitteen välillä sekä tietoliikenneyhteyden latauslaitteen ja latauspalveluntuottajan välillä mahdollistaen lataustapahtuman reaaliaikaisen mittauksen ja ohjauksen sekä lataustehon porrastetun säädön ylöspäin ja alaspäin kesken lataustapahtuman ilman, että lataus keskeytyy.

4 §

Julkiset lataus- ja tankkauspisteet

Toiminnanharjoittaja saa asettaa julkisen lataus- ja tankkauspisteen käytölle aikarajoituksia sekä erilaisia tunnistus-, käyttö- ja maksuehtoja.

Toiminnanharjoittajan on varmistettava, että vaihtoehtoisten polttoaineiden lataus- tai tankkauspiste on jakeluinfradirektiivin liitteessä II säädettyjen teknisten eritelmien mukainen.

Toiminnanharjoittaja ei saa edellyttää, että käyttäjän tai kuluttajan on sitouduttava sopimukseen tai jäsenyyteen voidakseen tehdä yksittäisen latauksen tai tankkauksen.

Sähkökäyttöisten ajoneuvojen latauksessa tulee mahdollisuuksien mukaan käyttää älykkäitä latausjärjestelmiä.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä 2 momentissa tarkoitetuista teknisistä eritelmistä.

5 §

Käyttäjille annettavat tiedot

Ajoneuvon käyttäjän saatavilla tulee olla merkitykselliset, johdonmukaiset ja selkeät tiedot siitä, mitä vaihtoehtoista polttoainetta ajoneuvossa voidaan käyttää. Nämä tiedot on annettava moottoriajoneuvon ohjekirjassa, tankkaus- ja latauspisteissä, moottoriajoneuvossa ja moottoriajoneuvon edustusliikkeissä. Edellä tarkoitetuista tiedoista on käytävä ilmi, miten polttoaine tai, jos kyseessä on sähköauto, sen lataustapa täyttää jakeluinfradirektiivin liitteen II mukaiset tekniset eritelmät.

Toiminnanharjoittajan tulee varmistaa, että 1 momentissa tarkoitetut tiedot ovat käyttäjien saatavilla vaihtoehtoisten polttoaineiden lataus- ja tankkauspisteissä.

Ajoneuvojen kaupallisten myyjien ja vuokralle antajien sekä muiden kaupallisten toimijoiden, jotka luovuttavat ajoneuvoja käyttäjien käyttöön, tulee varmistaa, että 1 momentissa tarkoitetut tiedot ovat käyttäjien saatavilla moottoriajoneuvojen ohjekirjoissa ja moottoriajoneuvoissa.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitetuista käyttäjille annettavista tiedoista ja merkinnöistä sekä niiden voimaantulosta.

6 §

Vaihtoehtoisten polttoaineiden hintojen esittäminen

Jos toiminnanharjoittaja ilmoittaa vaihtoehtoisten polttoaineiden hintoja niitä vertailemalla, ei näiden tietojen esittäminen saa johtaa polttoaineiden käyttäjiä harhaan eikä aiheuttaa sekaannusta.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettua käyttäjille annettavista tiedoista.

7 §

Julkisten lataus- ja tankkauspisteiden maantieteellinen sijainti ja käytettävyys

Toiminnanharjoittajan tulee varmistaa, että julkisten tankkaus- tai latauspisteiden maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot ovat avoimella ja syrjimättömällä tavalla kaikkien käyttäjien käytettävissä.

Toiminnanharjoittajan tulee varmistaa, että tiedot julkisten latauspisteiden käyttöä koskevista rajoituksista ovat ajantasaisesti kaikkien käyttäjien saatavissa avoimella ja syrjimättömällä tavalla.

8 §

Meri- ja sisävesialusten maasähkön syöttö ja maakaasun tankkauspisteet

Toiminnanharjoittajan on varmistettava, että maasähkön syöttö ja maakaasun tankkauspisteet meri- ja sisävesialuksia varten ovat jakeluinfradirektiivin liitteen II teknisten eritelmien mukaisia.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettua teknisistä eritelmistä.

9 §

Valvonta

Liikenteen turvallisuusvirasto valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista omasta aloitteestaan tai saamiensa ilmoitusten perusteella.

10 §

Tiedonsaantioikeus

Liikenteen turvallisuusvirastolla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamisen valvonnan suorittamiseksi välttämättömät tiedot toiminnanharjoittajilta ja muilta, joita tämän lain velvoitteet koskevat.

11 §

Tarkastusoikeus

Liikenteen turvallisuusvirastolla on oikeus päästä alueelle, huoneistoon ja muuhun sellaiseen tilaan, jonne pääsy on tässä laissa tarkoitettun valvonnan kannalta tarpeen, tehdä siellä tarkastuksia ja ryhtyä muihin valvonnan edellyttämiin toimenpiteisiin. Tarkastusoikeus ei kuitenkaan ulotu pysyväisluonteiseen asumiseen käytettäviin tiloihin. Tarkastuksessa on noudatettava, mitä hallintolain (434/2003) 39 §:ssä säädetään.

478/2017

12 §

Uhkasakko, teettämisuhka ja keskeyttämisuhka

Jos joku rikkoo tätä lakia, siinä tarkoitettua toimintaa koskevia Euroopan unionin säädöksiä tai lain nojalla annettuja määräyksiä, Liikenteen turvallisuusvirasto voi velvoittaa tämän korjaamaan virheensä tai laiminlyöntinsä. Päätöksen tehosteeksi voidaan asettaa uhkasakko tai uhka, että toiminta keskeytetään osaksi tai kokonaan taikka että tekemättä jätetty toimenpide teetetään asianomaisen kustannuksella. Uhkasakosta, keskeyttämisuhasta ja teettämisuhasta säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

13 §

Valvonnasta perittävät maksut

Liikenteen turvallisuusviraston oikeudesta määrätä suorittamaan maksu virastolle 11 §:ssä tarkoitettua tarkastuksesta aiheutuneista kustannuksista säädetään valtion maksuperustelaisissa (150/1992).

14 §

Muutoksenhaku

Liikenteen turvallisuusviraston päätökseen saa vaatia oikaisua siten kuin hallintolaisissa säädetään. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää luvan.

15 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2017.

16 §

Siirtymäsäännös

Edellä 5 §:n 3 momentissa säädetty koskee ainoastaan sellaisia moottoriajoneuvoja ja niiden ohjekirjoja, jotka on saatettu markkinoille tämän lain voimaan tultua.

Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 2017

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Liikenne- ja viestintäministeri Anne Berner